

בש"פ 4940/21 - מדינת ישראל נגד שאול פרץ, משה בן שמחון, יוסף חיים ויצמן

בבית המשפט העליון

בש"פ 4940/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. שאול פרץ
2. משה בן שמחון
3. יוסף חיים ויצמן

בקשה עשירית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

תאריך הישיבה: י' באב התשפ"א (19.7.2021)

בשם המבקשת: עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיב 1: עו"ד מיקי חובה

בשם המשיב 2: עו"ד ניר זנו; עו"ד זהבה קרן

בשם המשיב 3: עו"ד אסתר בר ציון

החלטה

1. בפני בקשה עשירית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.
2. בנימוקי הבקשה, צוין כי כתב האישום מייחס למשיבים עבירת רצח תוך ביצוע עבירות סחיטה בכוח וקשירת קשר לביצוע פשע; וכי נכון לעת הזו התקיימו 20 מועדי הוכחות במהלכם נשמעו 35 עדי תביעה וקבועים 14 דיוני הוכחות נוספים.
3. ביום 6.6.2021 נדון ערר המשיבים (בש"פ 3640/21; בש"פ 3461/21; בש"פ 2462/21) בבית משפט זה (השופט ד' ברק-ארז). בערר זה פורט בהרחבה הרקע העובדתי וההליכים הקודמים, ומשכך אמנע מלשוב ולפרט את מכלול המסכת העובדתית.
- בין היתר, נדונו טענות המשיבים בהתייחס לתשתית הראייתית, ולהתמשכותו של ההליך העיקרי בעניינם של המשיבים.
- חברתי השופט ד' ברק-ארזסקרה בהרחבה את הזמן "המשמעותי" שבו נתונים העוררים במעצר מזה כשלוש שנים וארבעה חודשים ובחנה בין היתר את הצורך בהמשך מעצרם מאחורי סורג ובריח- או האם הגיעה העת להעבירם למעצר בפיקוח אלקטרוני. בסופו של דיון, נדחו טענות המשיבים לעניין התשתית הראייתית הלכאורית (שאינה לענייננו בדיון בבקשה שבפניי), כמו גם לעניין העברתם לחלופת מעצר, לנוכח חלוף הזמן.
4. בבקשה שבפניי, למעשה אני נדרש לשוב ולבחון האם הגיעה העת לבחינת "נקודת האיזון", בין זכותו של נאשם לחירות במהלך משפטו, לאור חזקת החפות העומדת לו, לבין האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ובטחונו, בשים לב לחומרת המעשים המיוחסים לו. במסגרת שיקולים אלו, נדרש בית המשפט להתחשב אף בחלוף הזמן מאז תחילת מעצרו של הנאשם, כמו גם התמשכות ההליכים בעניינו, כאשר ככל שאלו יתארכו - בייחוד שעה שהדבר נובע מהתנהלות רשויות התביעה - יטה בית המשפט להורות על שחרור הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 4120/19 מדינת ישראל נ' עודה, פסקה 17-18 (4.7.2019); בש"פ 85/21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה, פסקה 10 (19.1.2021)).
5. בא כוח המבקשת סקר בהרחבה בבקשה שבפניי ובדיון שבעל פה את נימוקי הבקשה, תוך הדגשת מסוכנותם של המשיבים הנלמדת מהמעשים המיוחסים להם ומנסיבות ביצועם כמפורט בכתב האישום; עמד על היות הפרשייה המיוחסת להם מתוכננת בתחכום רב, אשר בבסיסה סחיטת "מאות אלפי שקלים" מהמתלוננים; פירט אודות נסיבות ביצוע העבירה, לרבות הצטיידותם בנשק ובתחמושת, בבגדים כהים, והסרה של לוחית הרישוי מאופנועם; והדגיש כי מעשיהם הובילו לביצוע עבירה חמורה של רצח תוך ביצוע עבירה ולמותו "של המנוח לנגד עיניו של אביו".
- עוד טען בא כוח המבקשת, כי בנסיבות דנן, לנוכח העונש הכבד הצפוי למשיבים היה ויורשעו, קיים חשש כי אם ישוחררו הם עלולים להימלט מאימת הדין; וכי, לעניין נסיבות התמשכות ההליך, אמנם משפטם של המשיבים מתנהל בקצב שאינו משביע רצון, אולם נעשה מאמץ לקידום קצב שמיעת ההוכחות וכי דחיות ועיכובים רבים היו לבקשת באי כוח המשיבים.

כמו כן, הפנה בא כוח המבקשת למידע מודיעיני שעמד אף בפני השופטת ברק-ארזבהחלטתה הקודמת והמתייחס למשיב 1, ולהרשעתו של המשיב 2 בעבירת אלימות שביצע בין כותלי הכלא ובגינה נגזר דינו לשנת מאסר נוספת.

6. באי כוח המשיבים מנגד, כל אחד בדרכו, מבלי להתעלם מהמסכת העובדתית שבבסיס ההחלטה על מעצרם עד תום ההליכים ואף לא מהאמור בתסקירי שירות המבחן, שבו וטענו לעניין התמשכות ההליכים וטענו כי פעלו עד עתה כדי לקדם את שמיעת ההליך במידת האפשר, מאז קיבלו על עצמם את ייצוג המשיבים. יחד עם האמור, טענו באי כוח המשיבים, כי שירות המבחן בתסקירי המעצר שלל עשרות רבות של מפקחים שהוצעו, מבלי שניתן הסבר ונימוק ממשי לדבריהם באשר לפסילתם של אותם מפקחים, אשר לגישתם הם מפקחים מתאימים לכל עניין ודבר.

7. אף אם סברתי כי די בהחלטת חברתי השופטת ברק-ארזאשר ניתנה לפני שבועות מספר בסוגיית המשך מעצרם של המשיבים, שבתי ובחנתי בקפידה רבה את טיעוני בא כוח הצדדים. דעתי כדעתה שטרם בשלה העת לחלופת מעצר בעניינם של המשיבים, אף אם בהחלט יש בהתמשכות ההליך הפלילי כדי להטריד. על כך אין לי אלא להפנות להחלטות אשר ניתנו על ידי ובהם נתתי ביטוי לתחושת אי הנוחות שבהתמשכות ההליכים הפליליים (בש"פ 2546/21 מדינת ישראל נ' עודה, פסקה 21-22 (26.5.2021) בש"פ 2602/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 18 (27.4.2020)).

בסיכומי של דבר, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרם של המשיבים ב-90 ימים מיום 31.7.2021 או עד למתן פסק דין בעניינם בתפ"ח 54462-02-18 בבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ב באב התשפ"א (21.7.2021).

ש ו פ ט